

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми март през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20221800900065 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Р.П.М. от с. И., Варненска област, ул. „Панайот Волов“ № 7, с ЕГН *****, е
предявил срещу "ЗАД А." АД, ЕИК обективно съединени иски с правно основание чл.432,
ал.1 от КЗ и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 300 000 лева за
причинени на ищеца неимуществени вреди – физически болки и страдания вследствие
нанесени му телесни увреждания – черепно-мозъчна травма, фрактура на основата на
черепа, фрактура вдясно темпорално и вдясно париетално, контузия на мозъка, травматичен
субарахноиден кръвоизлив, фрактура на зигоматичната кост вдясно, фрактура на десен
максиларен синус, фрактура на дясно бедро и фрактура на лява гривнена става, причинени
му при злополука, настъпила на 09.09.2021 год. около 13.30 часа на строителен обект,
находящ се в УПИ IX в кв. 82А на „Промислена зона“ на с. Г.М., Софийска област, по вина
на служители на "А" ЕООД, ЕИК – застрахован строител при ответника по застраховка
„Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“, със
застрахователна полица № *****, с период на покритие от 03.04.2021 год. до
02.04.2022 год., както и по вина на служители на подизпълнителя "С.П." ООД, ЕИК, ведно
със законната лихва върху сумата, считано от 16.12.2021 год. до окончателното ѝ заплащане.

Претендират се и направените по делото разноски и присъждане осн. чл.38, ал.2 от
ЗА на адвокатски хонорар за безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство
по делото на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

С исковата молба се твърди, че на 24.03.2021 год. в гр. Пловдив бил сключен договор

за преместване на технологично оборудване, представляващ договор за извършване на демонтажни работи, между "С" ЕООД, ЕИК в качеството му на възложител и "А" ЕООД, ЕИК в качеството му на изпълнител (строител). По силата на този договор е следвало да бъдат извършени строително-монтажни работи, изразяващи се в демонтаж на машини, съоръжения, оборудване и складово стопанство в обект, находящ се в УПИ IX в кв. 82А на „Промислена зона“ на с. Г.М., Софийска област.

Твърди се, че на 06.04.2021 год. в гр. Пловдив бил сключен договор между строителя "А" ООД и подизпълнителя "С.П." ООД, ЕИК, с който строителят превъзложил на "С.П." ООД извършването на демонтажните работи. Строителната дейност следвало да се извърши от работници на „Стил проджектс“ ЕООД, но под ръководството и контрола на "А" ООД. Съгласно чл.4.4. от договора "С.П." ООД се задължавал да съгласува цялостния процес на работа с упълномощени представители на "А" ООД, а съгласно чл.4.1. "С.П." ООД се задължавал да извършва възложените му строително-монтажни работи, като всеки детайл, който подлежи на монтаж, се проверявал дали е годен и да предостави на "А" ООД своевременна, точна и пълна информация за това. "С.П." ООД се задължавал да съгласува всички промени, наложили се по време на СМР с "А" ООД, а по силата на чл.4.2. "А." ООД си запазвал правото във всеки един момент да извършва проверки относно качеството, количеството и сроковете на изпълнение и техническите параметри. Съгласно чл.3.2., чл.3.3. и чл.4.5. от договора "С.П." ООД се задължавал да информира "А" ООД за всички трудности при изпълнението на СМР; да съгласува всички съмнения дали даден детайл подлежи на монтаж/демонтаж при извършването СМР; страните ежедневно, веднъж на няколко дни или веднъж седмично да подписват протоколи по контрол на дейността на извършването СМР.

Твърди се, че на 20.04.2021 год. "С.П." ООД наел по трудово правоотношение ищеца Р.П.М. на длъжност „работник, строителство“ (общ работник). Със заповед за командировка от 03.09.2021 год. същият бил командирован от работодателя си на обекта в с. Г.М. за периода от 07.09.2021 год. до 17.09.2021 год.

Твърди се, че при извършването на възложените СМР неустановени към настоящия момент служители на "С.П." ООД са извършили дейности по демонтаж на решетки, изпълняващи функцията на под, по който се придвижвали работниците на обекта. Тези решетки били на височина от 7.30 метра от ниво терен и представлявали метална площадка, изградена от последователно заварени метални платна 1 метър на 1 метър – част от съществуваща метална конструкция за достъп до лаборатория и стълбище. Тези метални решетки били първоначално демонтирани от служители на "С.П." ООД, но впоследствие металната конструкция се наложило да бъде отново използвана за достъп до лаборатория за контрол на качеството, част от гореописания строителен обект, от където ищецът и други работници на "С.П." ООД следвало да изнасят технологично оборудване. Твърди се, че за тази цели неустановените към настоящия момент служители на "С.П." ООД са монтирали обратно премахнатите метални платна и са възстановили металната площадка за достъп до обекта, но не са положили дължимата грижа да ги закрепят достатъчно стабилно. Металните платна (решетки) били поставени на местата си, но или не били изобщо заварени, или

начина на закрепването им не бил съобразен с последващата нужда от използването им, с необходимостта по тях да преминават хора и да бъде пренасяно оборудване; повторният монтаж бил извършен в дните непосредствено пред 09.09.2021 год. Твърди се, че също неизвестни до момента служители на "А" ООД не упражнили в достатъчна степен контрол при извършването на въпросните демонтажни и монтажни работи по металната конструкция, а ръководните служители на изпълнителя и подизпълнителя, отговарящи за строителния обект, не осигурили здравословни и безопасни условия на труд, каквото тяхно съвместно задължение произтича от ЗЗБУТ, като позволили преминаването на работници по недобре фиксираната метална конструкция.

Твърди се, че на 09.09.2021 год. около 13.30 часа ищецът Р.П.М. и друг служител на "С.П." ООД – В. В. Т., изнасяли хладилник като част от дейностите по демонтаж на технологично оборудване. При изнасянето на хладилника от обекта двамата се придвижвали по въпросната метална площадка, която вече била с компрометирани решетки на пода, които не били добре закрепени. Р.П.М. нямало как да знае за компрометираната конструкция, тъй като не участвал в дейността по нейния демонтаж и повторен монтаж, нито можел да прецени дали дейността е извършена съобразно изискванията за безопасност, тъй като нямал необходимата квалификация за това.

Твърди се, че при преминаването на М. и Т. по време на пренасянето на хладилника по въпросната метална конструкция една от решетките под краката на ищеца подала, отменила се от мястото, на което била поставена, под ищеца се отворила дупка в металната конструкция, през която той паднал от 7.30 метра височина върху бетонната основа под конструкцията.

Сочи се, че при инцидента на Р.П.М. били причинени изключително тежки телесни увреждания – черепно-мозъчна травма, фрактура на основата на черепа, фрактура вдясно темпорално и вдясно париеално, контузия на мозъка, травматичен субарахноиден кръвоизлив, фрактура на зигоматичната кост вдясно, фрактура на десен максиларен синус, фрактура на дясно бедро и фрактура на лява гривнена става. Пострадалият бил приет в лечебно заведение в коматозно съС.ие, неадекватен, неконтактен, в тежко увредено общо съС.ие вследствие падане от много голяма височина. Било проведено консервативно и оперативно лечение – поставяне на гипсова шина и открито наместване с вътрешна фиксация чрез поставяне на метални импланти. Соци се, че ищецът бил в кома в продължение на няколко дни след приема му в болничното заведение, през което време съществувала поС.на опасност за живота му.

Твърди се, че към настоящия момент пострадалият продължава да е в тежко увредено съС.ие, напълно неработоспособен и в невъзможност да се обслужва самостоятелно. Наложило се да ползва инвалидна количка и комбиниран тоалетен стол. До предявяване на исковите продължава да е в болнични. След инцидента е нарушен говорът му, както и опорно-двигателните функции на крайниците му. Инцидентът се отразил тежко и на психологическото му съС.ие, като станал емоционално нестабилен и изпаднал в тежка депресия. Ищецът имал поС.на нужда от грижата и помощта на своите близки, тъй като не

може да се придвижва и обслужва сам.

Сочи се, че инцидентът е бил приет за трудова злополука с разпореждане на НОИ. Във връзка с извършените деяния било образувано досъдебно производство № 231/2021 год. по описа на РУ на МВР – Е.П., пр.пр. № 805/2021 год. по описа на Районна прокуратура – Е.П., неприключило до момента.

Твърди се, че всички гореописани телесни увреждания на ищеца се намират в пряка причина връзка с падането от голяма височина при процесния инцидент, а преките делинквенти са извършили деянието виновно, при форма на вината непредпазливост – не са предвиждали настъпването на общественотоопасните последици, а именно, че поведението им ще доведе до процесния инцидент, в резултат на което ще пострада ищецът, но са били длъжни и са могли да ги предвидят и предотвратят, ако не се бяха отклонили от правилата за безопасност и техническите изисквания при изпълнение на СМР.

Твърди се, че строителят "А" ООД има сключена валидна задължителна застраховка по полица „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“ в ответното застрахователно дружество "ЗАД А." АД, със застрахователна полица № *****, с период на покритие от 03.04.2021 год. до 02.04.2022 год.

Твърди се, че с молба-претенция с вх. № 100-4332/16.12.2021 год. ищецът е поискал от "ЗАД А." АД да определи и изплати обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди вследствие на инцидента от 09.09.2021 год., като с писмо с изх. № 100-1217/23.03.2022 год. застрахователното дружество е отказало да изплати на ищеца застрахователно обезщетение с единствен мотив, че служители на "А" ООД не са извършвали дейности на обекта, довели до инцидента, а монтажът и демонтажът на металната площадка е бил осъществен от подизпълнителя.

Ищецът сочи, че горният отказ е незаконосъобразен, тъй като съгл. чл.49 от ЗЗД възложителят отговаря за вредите, причинени от изпълнителя (подизпълнителя) на възложената работа, а в настоящия случай организацията на работата, ръководството и контролът по извършваната от "С.П." ООД дейност е бил осъществяван от "А" ООД по силата на цитираните клаузи от сключения между тях договор от 06.04.2021 год. Соци се, че съгласно ППВС № 17/1963 год. когато възложителят единствено възложи извършването на работата на изпълнител и остави изцяло в негови ръце дейността по изпълнението ѝ в очакване единствено на крайния резултат, тогава не са налице основанията по чл.49 от ЗЗД, ако работници на изпълнителя причинят виновно вреди. Ако обаче работата се извършва съобразно изискванията на възложителя, съобразно указания от него начин на работа и с правомощия да контролира всички дейности по време на извършване на работата и със задължение с него да бъдат консултирани всички съмнения, трудности и промени в начина на работа, тогава възложителят (в случая "А" ООД) носи отговорност за причинените от служителите на изпълнителя ("С.П." ООД) вреди.

Сочи се, че макар в договора между "А" ООД и "С.П." ООД да съществува клауза, съгласно която се изключва отговорността на възложителя за причинени вреди на трети

лица /чл.12, ал.1, т.6/, то тази клауза не може да бъде противопоставена на третото лице, което не е страна по договора, тъй като противоречи на императивната разпоредба на чл.49 от ЗЗД и като такава е нищожна или пораждаща действие единствено между страните по договора.

Сочи се, че освен изложеното по-горе, ответникът не е взел предвид и че служители на "А" ООД не са упражнили необходимия контрол и съгласуване, вменени им с договора от 06.04.2021 год. и също са нарушили правилата за безопасност на труда, като не са осигурили на ищеца здравословна и безопасна работна среда. Не е взето предвид, че съгласно Закона за здравословни и безопасни условия на труд и Наредба № 2 от 2004 год. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи когато "А" ООД е възложил на "С.П." ООД изпълнението на конкретни СМР, то това не е освободило "А" ООД от отговорностите за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Соци се, че тъй като застраховката „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството” е вид гражданска отговорност, на общо основание същата покрива както отговорността по чл.45 от ЗЗД, така и отговорността по чл.49 от ЗЗД на застрахования.

Доколкото инцидентът е бил приет за трудова злополука, се твърди, че ищецът е предявил извънсъдебна претенция до застрахователя на "С.П." ООД "Д.С." АД по застраховка „Трудова злополука“ по полица № 011210340001042. С писмо с изх. № 310000346/12.01.2022 год. застрахователят е информирал ищеца, че при условията и покритието на полицата същата не покрива задължението за изплащане на обезщетение на неимуществени вреди при телесна повреда, а само част от претърпените имуществени вреди поради загуба на доход вследствие временна или трайна загуба на работоспособност до размерите на застрахователния лимит на полицата. Соци се, че в случая дължимото обезщетение за временна неработоспособност за повече от 120 календарни дни – 10 % от месечната брутна работна заплата на работника (която в случая е 650 лева на месец към датата на сключване на полицата), би възлизало в размер на общо по-малко от 455 лева за всички месеци, за които ищецът разполага с болнични листове до момента.

Преписи от и.м. и приложенията към нея са връчени на ответника с указанията по чл.367-370 от ГПК, като в срока по чл.367, ал.1 от ГПК същият е подал писмен отговор, с който е оспорил исквете като неоснователни и завишени по размер, взел е становище по обстоятелствата, на които се основават и е направил възражения срещу тях.

С отговора се оспорва материално-правната легитимация на "ЗАД А." АД да отговаря по предявените иски. Соци се, че ищецът претендира застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“ със застрахован "А" ООД, но видно от обстоятелствената част на исквата молба и от приложените писмени доказателства, в конкретния случай не се касае за строителна дейност, а обектът, в който са осъществявани демонтажните операции, не представлява строеж по смисъла на ЗУТ. Соци се, че видно от съдържанието на приложените договори, предметът им се отнася до дейности по демонтаж на хладилно

оборудване, транспорт и монтаж на същото оборудване, т.е. това са ненаименовани договори с елементи на договор за изработка и договор за превоз, не са договори за строителство по смисъла на ЗУТ, а страните по тях не са участници в строителството по смисъла на ЗУТ. Обектът в с. Г.М., където е осъществяван демонтажа на хладилно оборудване, не представлява строеж по смисъла на ЗУТ и не попада в нито една от категориите по чл.137 от ЗУТ. Сочи се, че съгласно чл.171 от ЗУТ, Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството и Общите условия по застраховката, застрахователят покрива риска от възникване на отговорност на строителя към нормативно определен кръг лица за цялостно изпълнение на строителството или на отделни видове строителни и монтажни работи. В конкретния случай застрахованото дружество "А" ООД няма качеството на строител, а осъществяваните от него дейности нито представляват строителство, нито СМР, поради което и не са обект на застрахователното покритие, предоставяно по силата на застрахователния договор. Същото се отнася и до дружеството "С.П." ООД, работодателят на ищеца.

Твърди се, че "ЗАД А." АД не е пасивно материално-правно легитимирано да отговаря по предявените иски и поради обстоятелството, че не осигурява покритие срещу отговорност по чл.49 ЗЗД на застрахованото дружество "А" ООД във връзка с възникнала отговорност по чл.200 от КТ на неговия подизпълнител "С.П." ООД. Отговорността на застрахователя е функционална на отговорността на застрахованото лице, а в конкретния случай застрахованото дружество е възложило на "С.П." ООД осъществяване на демонтажни работи. Видно от съдържанието на сключения договор, "С.П." ООД е осъществявало контрол и цялостна организация на работата, поради което и отговорността за вредите от неправомерно увреждане, респективно отговорността по чл.200 от КТ е в негова тежест. Твърди се, че дейностите, извършвани от "А" ООД на обекта, са били свързани единствено с осигуряването на кранист и няколко общи работници на обекта, поради което се оспорват твърденията по исковата молба, че застрахованото дружество е контролирало всички дейности на обекта и е организирано работата – сочи се, че тези твърдения са в противоречие с уговореното в чл.12, ал.2, т.1 и чл.13 от договора между "А" ООД и "С.П." ООД. Оспорва се и твърденията за нищожност и/или непротивопоставимост на ищеца на клаузата по чл.12, ал.1, т.6 от договора.

Ответникът сочи, че по задължителната застраховка по ЗУТ се покрива отговорността за вреди, причинени на други участници в строителството и/или на трети лица вследствие на неправомерни действия или бездействия при или по повод изпълнение на задълженията на застрахования. В конкретния случай ищецът нито е участник в строителството, нито е трето лице. Същевременно, съгласно т.5.5 от Общите условия по застраховката и чл.4, т.5 от Наредбата застраховката не покрива изплащането на обезщетения за вреди, произтичащи от вреди, нанесени на собствени служители и/или работници.

Оспорва се активната материално-правна легитимация на ищеца да претендира застрахователно обезщетение от "ЗАД А." АД по пътя на прекия иск. Застрахованото

дружество "А" ООД не отговаря за вредите, претърпени от ищеца, тъй като последният няма качеството на трето увредено лице. Ищецът е активно легитимиран да претендира обезщетение по чл.200 от КТ срещу своя работодател; да претендира и от застрахователя му по застраховка „Отговорност на работодателя“ (ако има сключена такава). Сочи се, че ако дружеството "С.П." ООД разполагаше със задължителна застраховка по ЗУТ, то искът за обезщетение срещу застрахователя би бил неоснователен поради посоченото по-горе изключение от покритие. Видно от описания в исковата молба механизъм на злополуката, ищецът е легитимиран да предяви и иск по чл.50 от ЗЗД срещу възложителя – дружеството "С." ЕООД, респективно срещу неговия застраховател по застраховка „Обща гражданска отговорност“ на юридически лица.

Оспорва се и наличието на противоправност в действията и бездействията на служители на "А" ООД – въз основа на твърденията в исковата молба и приложените към нея доказателства не би могъл да се направи безспорен извод относно нарушението на правилата по ЗЗБУТ или други относими норми и стандарти от страна на застрахованото дружество. Оспорват се фактическите твърдения, че "А" ООД не е упражнило необходимия контрол и съгласуване за осигуряване на безопасни условия на труд, като се твърди, че подобни задължения за застрахованото дружество не са възниквали. Оспорва се причинната връзка между действията/бездействията на служителите на "А" ООД и настъпилата трудова злополука, респ. настъпилите телесни увреждания на ищеца. Твърди се, че събитието не е резултат от дейността на застрахованото дружество, а е следствие от други каузални фактори, включително дефект на металната конструкция за придвижване в обекта.

Оспорва се причинната връзка между уврежданията, които ищецът е получил вследствие злополуката от една страна, и от друга, че именно тези увреждания са в пряка причинно-следствена връзка с неимуществените вреди. Сочи се, че представените доказателства не съдържат данни относно вида, тежестта и размера на причинените на Р. М. телесни увреди, липсва и информация в обстоятелствената част на исковата молба по отношение вида, тежестта и естеството на вредите.

Оспорват се фактическите твърдения в исковата молба за настъпили телесни увреждания, болки и страдания, техният вид, тежест, интензитет и размер.

Сочи се, че предявените вземания за обезщетение за неимуществени вреди не са възниквали, а при условията на евентуалност – че същите са погасени поради плащане от работодателя на ищеца.

Оспорва се посочения в исковата молба механизъм на настъпване на злополуката. На отделно основание се твърди, че е налице случайно събитие.

Ответникът оспорва размера на претенцията за неимуществени вреди, като счита, че същият е съществено завишен и несъответстващ на обичайно присъжданите суми за обезщетения. Оспорва изцяло претенциите за лихви върху претендираната главница, като твърди, че такива лихви не се дължат от застрахователя, вкл. и от началния момент, от който се претендира течението на лихвите. Възражава се за редукия на размера на главницата на

определеното обезщетение с размера на изплатеното от "Д.С." АД застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Трудова злополука“.

При условията на евентуалност ответникът прави възражение за съпричиняване, като твърди, че пострадалият се е намирал неправомерно на металната конструкция и не е положил необходимото внимание при придвижването си по нея да не попадне в откритото се празно пространство от изместването на металната плоча.

Оспорват се твърденията по и.м., че събитието представлява покрит застрахователен риск по полицата. Твърди се, че в конкретния случай се касае за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО. Р. М. е бил служител в дружеството "С.П." ООД, като телесните увреждания са настъпили през време и във връзка или по повод на извършваната работа. Сочи се, че в контекста на трудовата злополука приложими са разпоредбите на Глава X, раздел I от КТ, като в чл.200 от КЗ е посочено, че за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 на сто и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. В чл.212 от КТ е предвидено, че за неуредените в тази глава въпроси по имуществената отговорност на работодателя за причиняване на смърт или увреждане на здравето на работника или служителя, както и по имуществената отговорност на работника или служителя към работодателя, се прилага гражданският закон. Ответникът намира, че по аргумент от противното пък следва извода, че за уредените въпроси разпоредбите на гражданския закон са неприложими, в какъвто смисъл е и ТР № 45/1990 год. на ОСГК на ВКС. Горното води до извода, че в случая при наличие на трудова злополука правата на пострадалия работник за претърпените от телесните му увреждания неимуществени вреди подлежат на уреждане по реда на чл.200 и сл. от КТ и по отношение на тях не са приложими тези на гражданския закон, т.е тези на чл.45 – чл.54 от ЗЗД. Намира, че този тип злополука поражда специална трудовоправна отговорност, която е различна от гражданската отговорност, уредена в разпоредбите на чл. 45-54 от ЗЗД и явяваща се обект на застраховане по задължителната застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“. От изложеното според ответника следва, че процесният инцидент, представляващ трудова злополука, не е обект на застраховане по задължителната застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“ и в конкретния случай за застрахователя не е възникнало задължението да обезщети на основание тази застраховка претърпените от ищеца вреди от тази трудова злополука, което прави претенцията по чл.432 от КЗ неоснователна.

С отговора не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение, възникнало на основание застрахователен договор, обективиран в полица № ***** по застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“ със застрахован "А" ООД.

С отговора ответникът е направил и искания по чл.219 от ГПК за привличане като подпомагащи го лица "А" ЕООД, ЕИК, "С.П." ООД, ЕИК и "С" ЕООД, ЕИК.

Ответникът също претендира направените по делото разноси и присъждане на възнаграждение по реда на чл.78, ал.8 от ГПК за представителство от юрисконсулт.

Препис от отговора на исковата молба е връчен на ищеца с указанията по чл.372 от ГПК, като в срока по чл.372, ал.1 от ГПК същият чрез пълномощника си е депозирал допълнителна искова молба, с която е пояснил и допълнил първоначалната.

Сочи се, че възражението на ответника, че обектът, на който е настъпил инцидентът, не представлявал строеж и там не се извършвали строително-монтажни работи, е неоснователно. Оспорва се и възражението на ответника, че се претендира покритие на отговорността по чл.200 от КТ – в исковата молба се твърди деликтна отговорност, непозволено увреждане от лица, на които на "А" ООД е възложило работата и основанието на отговорността на това дружество е чл.49 от ЗЗД. Соци се, че при трудова злополука, която представлява едновременно с това и деликт, причинен от друг работник на същия работодател, за пострадалия работник възниква възможност за избор на пътя за защита – той може да предяви иск по чл.49 от ЗЗД срещу възложителя на работата "А" ООД или да предяви иск срещу работодател за обезщетяване на вредите по чл.200 от КТ.

Сочи се, че не е налице хипотезата на чл.4, т.5 от Наредба за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството, съответно т.5.5 от Общите условия, доколкото пострадалият ищец не е работник или служител на застрахованото лице – "А" ООД и между "А" ООД и Р.П.М. не съществува нито трудово, нито служебно, нито друго правоотношение преди настъпването на непозволеното увреждане.

Ищецът намира за неоснователно и възражението за липсата на материална легитимация на ищеца да предяви иска си директно срещу "ЗАД А." АД, доколкото чл.432, ал. 1 от КЗ му дава изрично това право. Соци се, че избор на ищеца е дали ще предяви иск по чл.432, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя, иск по чл.49 от ЗЗД срещу възложителя или иск по чл.200 КТ срещу работодателя – и в трите случая се търси обезщетение на едни и същи по размер вреди и ответниците нямат уредено в закона възражение за поредност кой да бъде съден първи и кой втори.

Във връзка с позоваването в отговора на ТР № 45 от 19.04.1990 год. по гр.д. № 33/1989 год. на ОСГК на ВКС се сочи, че същото няма отношение към предявения иск, доколкото се твърди ангажиране на отговорността по чл.49 от ЗЗД на "А" ООД, а не на "С.П." ООД. Отговорността по чл.200 от КТ е специална спрямо отговорността по чл.49 от ЗЗД, но също включва отговорност за противоправни действия на работници и служители, на които е било възложено изпълнението на някаква работа.

Препис от допълнителната и.м. е връчен на ответника с указанията по чл.373 от ГПК, като в срока по чл.373, ал.1 от ГПК същият е депозирал допълнителен отговор, с който е отговорил на допълнителната искова молба.

С допълнителния отговор се оспорват твърденията по допълнителната искова молба, че в процесния случай се касае за строителна дейност съгласно ЗУТ, както и че обектът, на който са осъществявани демонтажните операции, представлява строеж по смисъла на ЗУТ.

Сочи се, че в приложените към исковата молба писмени доказателства липсват такива, установяващи наличието на задължителните участници в строителството по смисъла на раздел II от ЗУТ, техните функции и отговорности, включително, но не само, избор на лице, упражняващо строителен надзор съгласно ЗУТ, както и на лице – технически ръководител – в случай, че се твърди да са извършвани строително-монтажни работи.

Оспорва се и твърдението, че отговорността спрямо ищеца на осн. чл.49 от ЗЗД е на "А" ООД в качеството на възложител, който е възложил другиму извършването на някаква работа, за вредите, причинени при или по повод тази работа. Соци се, че в случая не са налице основания за ангажиране на отговорността на "А" ООД, тъй като дружеството не е извършвало или възлагало на трети лица извършването на дейности по демонтаж на решетки, изпълняващи функцията на под на съществуваща метална конструкция за достъп до лаборатория и стълбище, нито последващия повторен монтаж, поради което ответникът счита, че спрямо "А" ООД не е осъществен фактическият състав на чл.49 от ЗЗД, който предполага претърпяна вреда, противоправно и виновно деяние на лицето, на което дружеството да е възложило извършването на работа, както и причинна връзка между вредата и деянието.

С определението си по чл.374 от ГПК съдът е конституирал на осн. чл.219, ал.1 от ГПК "А" ЕООД, ЕИК, "С.П." ООД, ЕИК и "С" ЕООД, ЕИК като помагачи на ответника "ДАД А." АД

Третото лице – помагач "А" ООД не взема становище по предявените иски.

Третото лице – помагач "С.П." ООД чрез пълномощника си адв. Н. С. от АК – В. оспорва предявените иски по основание и размер и моли да се отхвърлят. Соци, че по заведена от ищеца искова молба пред РС – В. било образувано гр.д. № 9942/2022 год. с предявен срещу "С.П." ООД иск по чл.200 от КТ за реализиране на имуществената отговорност на работодателя във връзка с трудовата злополука, описана в настоящата искова молба, което съставлява пречка за предявяване на настоящия пряк иск срещу застрахователя, евентуално – че горният спор е преюдициален по отношение на настоящия.

Третото лице – помагач "С." ЕООД чрез пълномощника си адв. Н. Ш. от АК – Пловдив оспорва предявените иски по основание и размер и моли да се отхвърлят. Соци, че евентуално при определяне размера на обезщетението, което се претендира в настоящото производство следва да се съобрази и размера на обезщетението, което е платено от работодателя на работника по повод настъпилата трудова злополука, доколкото и самият ищец основава претенцията си на призната по реда на чл.55 от КСО трудова злополука.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

Видно от представения с исковата молба договор от 24.03.2021 год. за преместване на технологично оборудване и складово стопанство /л.34 и сл. от делото/, сключен между възложителя "С" ЕООД, ЕИК и изпълнителя "А" ЕООД, ЕИК, със същия възложителят

възложил на изпълнителя извършване на демонтажни работи – демонтаж на машини, съоръжения, оборудване и складово стопанство в обект, находящ се в УПИ IX в кв.82А на „Промислена зона“ на с. Г.М., Софийска област. Съгласно чл.13, ал.1, т.2 от договора изпълнителят "А" ООД се задължавал да осигури условия на труд съгласно Кодекса на труда и специалните нормативни актове за охрана и безопасност на труда за всички свои работници и служители, както и на лицата, които по негово разпореждане се намират на строителната площадка.

Видно от представената с отговора на и.м. /л.265/ застрахователна полица № 21 130 1317 *****/02.04.2021 год. на "ЗАД А." АД за застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“, професионалната отговорност на изпълнителя по горния договор "А" ООД е била застрахована при ответното дружество за срок от 03.04.2021 год. до 02.04.2022 год. по реда на чл.171 от ЗУТ с клауза „А“ – за всички обекти на строителя. Видно от представените със същия отговор ОУ на "ЗАД А." АД за застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“/л.270/, разпоредбите на същите нямат отлика с разпоредбите на Глава X от ЗУТ и Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството /ДВ, бр.17/02.03.2004 год./

С договор от 06.04.2021 год. /л.75/ "А" ООД превъзложил извършването на горните ДМР на подизпълнителя "С.П." ООД, ЕИК. Строителната дейност следвало да се извърши от работници на „Стийл проджектс“ ЕООД, но под ръководството и контрола на "А" ООД. Съгласно чл.4.4. от договора "С.П." ООД се задължавал да съгласува цялостния процес на работа с упълномощени представители на "А" ООД, а съгласно чл.4.1. "С.П." ООД се задължавал да извършва възложените му строително-монтажни работи, като всеки детайл, който подлежи на монтаж, се проверявал дали е годен и да предостави на "А" ООД своевременна, точна и пълна информация за това. "С.П." ООД се задължавал да съгласува всички промени, наложили се по време на СМР с "А" ООД, а по силата на чл.4.2. "А." ООД си запазвал правото във всеки един момент да извършва проверки относно качеството, количеството и сроковете на изпълнение и техническите параметри. Съгласно чл.3.2., чл.3.3. и чл.4.5. от договора "С.П." ООД се задължавал да информира "А" ООД за всички трудности при изпълнението на СМР; да съгласува всички съмнения дали даден детайл подлежи на монтаж/демонтаж при извършването СМР.

С трудов договор № 17/20.04.2021 год. /л.30/ подизпълнителят "С.П." ООД наел по трудово правоотношение ищеца Р.П.М. на длъжност „работник, строителство“ (общ работник), с месторабота гр. В.. Със заповед за командировка от 03.09.2021 год. /л.33/ същият бил командирован от работодателя си на обекта в с. Г.М. за периода от 07.09.2021 год. до 17.09.2021 год.

Видно от представените с исковата молба декларация за трудова злополука № 1/17.09.2021 год., протокол № 14-15А/14.09.2021 год., протокол № 5103-22-12/25.10.2021 год. на ТП на НОИ – София област, разпореждане на ТП на НОИ – В. № 5104-03-203/15.11.2021 год. и писмо от ТП на НОИ – В. с изх. № 2104-03-203#2/05.01.2022 год., на

09.09.2021 год. около 13.30 часа ищецът Р.П.М. претърпял трудова злополука на горния обект, призната за такава с разпореждане на ТП на НОИ – В. № 5104-03-203/15.11.2021 год. /л.19/, влязло в сила на 04.12.2021 год. Видно от резултатите от проведеното разследване, отразени в протокол от 25.10.2021 год. на ТП на НОИ – София област, мястото на злополуката е в с. Г.М., община Е.П., УПИ IX в „Промислена зона“, в цех „Ферментация“, на входа на „Лаборатория за контрол на качеството“. Констатирано е, че на 09.09.2021 год. около 13.30 часа ищецът Р.П.М. и друг служител на "С.П." ООД – В. В. Т., изнасяли хладилник като част от дейностите по демонтаж на технологично оборудване. Придвижвайки се по метална площадка, изградена от последователно заварени метални платна с размери 1м/1м, част от съществуваща метална конструкция за достъп до лаборатория и стълбище, Р. М. пада от около 7.30 метра височина на ниво терен. Констатациите са, че работодателят е допуснал работника до работа, която не се осъществява без допълнителни рискове от падане от височина, като не е осигурил защитни приспособления с подходяща конфигурация и достатъчна якост, а причината за пропадането са били лошо закрепените решетки, по които се е придвижвал /протокол № 14-15А/14.09.2021 год./.

Видно от протокола от 25.10.2021 год., работникът при злополуката е получил травматични увреждания – дифузна травма на главния мозък и субтрохантерна фрактура, отразени в болнични листове № Е 20212509842 и № Е 20212509844 от 21.10.2021 год. Посочени са следните допуснати нарушения на нормативни актове във връзка със злополуката – на чл.275 от КТ, чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ, чл.194, ал.2, чл.199а, ал.2 и чл.199б от Наредба № 7/23.09.1999 год. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

Във връзка с описаната трудова злополука е образувано досъдебно производство № 231/2021 год. по описа на РУ на МВР – Е.П., пр.пр. № 805/2021 год. по описа на Районна прокуратура – Е.П., неприключило до настоящия момент.

От показанията на свидетелите Иван Станков Иванов, В. В. Т. и М. И. Б. се установява следното :

Свидетелят Иван Иванов също като ищеца е бил работник на "С.П." ООД и знае за инцидента, който претърпял Р. М. на 09.09.2021 год. на обекта в с. Г.М.. Обяснява, че лабораторията, от която трябвало да се изнасят хладилници и разни кашони, била на втория етаж, на височина 7.5 – 8 метра от земята. Достъпът до нея се осъществявал по наредени метални решетки с размери метър на метър, които били заварени. Прекият му отговорник на обекта Пламен три-четири дни преди инцидента накарал него и друг работник – Г., да отрежат решетките и да ги демонтират; отрязали всички решетки от металната подова конструкция и ги сложили на един палет на втория етаж. Съоръжението имало и парапети, които също премахнали. После обаче другият от шефовете на "С.П." ООД им наредил да сложат решетките обратно, тъй като трябвало да се изнася оборудване от лабораторията – „да ги наредим решетките отначало така без заварка, без нищо“. Свидетелят заедно с другия работник отново наредили решетките без да ги заваряват, а когато разбрал, че Р. е пропаднал

при пренасянето на хладилник и впоследствие го видял в безпомощно състояние на земята, видял, че до него е една от решетките, които бил поставял обратно.

Като видял ищеца на земята, Владо /управителят на "А" ООД В. Т. Ф., сочен като лице, оказало първа помощ на пострадалия в обсъдения горе протокол от 25.10.2021 год. на ТП на НОИ – София област/ и още един човек били до него и се опитали да му помогнат. Ищецът се борел за живота си, бил с множество тежки наранявания, лицето му било натрошено, кракът му бил счупен, като костта му се показвала през панталона, ръката му била счупена, а докато чакали линейката, изпаднал в кома.

Свидетелят сочи, че като видял долу на земята Р., до него имало счупена каска. На всички работници преди работа били раздадени работни облекла, обувки, каски, очила и ръкавици, а управителят на „Арбал“ многократно им се карал, че без каски не искал да ги вижда на обекта. Знае, че на обекта работили едновременно работници и на двете фирми – на „Арбал“ и на „Стийл проджектс“, които в общи линии вършили една и съща работа – махали кабели, железа и др.

Свидетелят В. Т. също е бил служител на „Стийл проджектс“ и в деня на инцидента пренасял заедно с ищеца оборудване от лабораторията на втория етаж. Преди инцидента направили три-четири курса с кашони, като ги били предупредили да внимават, защото металните решетки, които служили за подова конструкция, не били фиксирани и „малко си хлопаха“ – знае, че преди няколко дни били демонтирани и после монтирани обратно без заварка, като били поставени свободно в квадратни винкели – „Като установихме, че металните решетки са неустойчиви, не сме казали за това на никого, не сме взели мерки да ги фиксираме, просто всеки знаеше и това е“. Свидетелят при последния курс изнасял с ищеца хладилник – Р. М. го държал отпред, а В. Т. – отзад, поради което като преминавали по площадката от решетките, не го виждал – хладилникът му пречел, поради което не разбрал веднага, че ищецът е пропаднал; разбрал, когато хладилникът паднал и после чул виковете. Соочи, че в деня на инцидента както обичайно били преминавали инструктаж, вкл. да носят предпазни средства и каски. Не си спомня дали Р. е бил с каска докато пренасяли хладилника, но долу на земята видял до него каска.

Свидетелят М. Б. също е пренасял оборудване от лабораторията в деня на инцидента, но не дава относими показания, различни от тези на горните двама свидетели. Показанията му, в частта им дали в този момент ищецът е бил с предпазна каска, са объркани и противоречиви – „Не съм видял дали Р. имаше каска, защото и аз нямах каска, видях, че долу имаше каска. Аз нямах каска, видях, че долу имаше каска, но не съм обърнал внимание дали имаше каска с Р.. Докато носеше хладилника Р. нямаше каска на главата, не съм обърнал внимание“. В крайна сметка заявява, че не си спомня точно – „Аз нямах каска. За Р. дали имаше каска не мога да си спомня.“.

Свидетелката Йорданка Колева, майка на ищеца, обяснява, че след инцидента със сина ѝ веднага ѝ се обадили и тя тръгнала за София, където Р. го били приели в болница. Предприели няколко сложни животоспасяващи операции, но им казали да чакат най-лошото и че му давали 2-3 % шанс да оживее. Синът ѝ бил двайсетина дни в кома, с контузия на

мозъка, множество натъртвания и счупвания по цялото тяло, включително на крака и ръката. Когато излязъл от кома, не могъл да познае майка си, казвал й „госпожо“, говорът му бил неясен и нищо не му се разбирало. В болницата и после в къщи за него изцяло поела грижите майка му, защото бил напълно безпомощен – сменяла му превръзките и памперсите, правела му клизми, придвижвала го с инвалиден стол, водила го на прегледи. Около три месеца ползвал памперси, а след шест месеца започнал да се придвижва с патерици, но много трудно. Като седял продължително време на леглото, започвал да изпитва болки в таза, а понастоящем, въпреки че вече се придвижва без патерици, все още влачи крака си, тъй като не може да го повдига. След злополуката има проблеми със зрението, говора и паметта – заради увреда в дясната очна ябълка гледа настрани, говорът му е неясен, а няма памет за вещи, които е държал преди пет минути. И понастоящем продължава да приема много медикаменти – главно заради мозъка, проблемите с паметта и заради окото. Преди имал приятелка и приятели, а сега почти не излиза от къщи и никой не го навещава; излиза за кратко само до близкия магазин да си вземе нещо сладко. Родителите му също се притесняват и не го пускат да излиза сам – „защото не разсъждава както преди, не е същият“.

От заключението по назначената съдебно-медицинската експертиза, оспорено единствено от пълномощника на третото лице – помагач "С.П." ООД, се установява, че от медицинската документация в история на заболяването с № 12586 от болница „Царица Йоанна – ИСУЛ“ – София е видно, че Р.П.М., на 19 години, е постъпил по спешност на лечение в Клиниката по неврохирургия на болницата на 09.09.2021 год. с височинна травма. При постъпването си е бил в кома с изтичане на ясна кръв от десен слухов проход. В противошокова зала е интубиран и поставен на апаратна вентилация. Настанен в КАИЛ.

Обективно е установено: Особено тежко общо съС.ие. Фрактура на дясното бедро, фрактура на лявата гривнена става, множество охлузвания и натъртвания по гръдния кош и таза. Фрактура на лицев череп с екзофталм вдясно. Неврологично – в кома с еднакви зеници с мудна реакция на светлина, на болка реагира с флексия.

При проведените образни изследвания е установено: КТ на цяло тяло – на глава – КТ данни за полифрагментна фрактура на ос темпоралис и париеталис вдясно, ос зигоматикус вдясно и долен ръб и предна стена на десен максиларен синус и на ос фронталис вдясно. Фрактура на задна и медиална стена на десен максиларен синус, база на черепа с фрактурна линия на латералните стени на двата сфеноидални синуса, хемосинус двустранно в сфеноидалните синуси, етмоидалните синуси и десен максиларен синус. Тежък общомозъчен едем с травматичен САХ; КТ гръден кош – данни за тежки контузионни промени на белодробния паренхим вдясно базално. Без данни за пневмоторакс. Малък плеврален излив в дясната белодробна основа. КТ на корем – данни за полифрагментна дислоцирана фрактура на метафизата на дясната бедрена кост.

Рентгенография на гривнена става – съС.ие след гипсова имобилизация.

Консултиран е с кардиолог – крайно тежко общо съС.ие. Терапия – интензивно

лечение в КАИЛ. След подобрене на съС.ието е изписан с персистираща частична моторна афазия с тенденция към подобрене. Насочен към травматологична клиника за продължаване на лечението. Изписан е на 05.10.2021 год. с диагноза: Тежка ЧМТ. Фрактура на основата на черепа. Фрактури в дясно темпорално и париетално. Контузия на мозъка. Травматичен САК. Фрактура на дясна зигоматична кост. Фрактура на десен максиларен синус. Фрактура на дясно бедро. Фрактура на лява гривнена става.

В приложената история на заболяването с № 13895 от болница „Царица Йоанна – ИСУЛ“ – София е отразено, че Р.П.М. е постъпил на лечение в Клиниката по ортопедия и травматология на болницата на 05.10.2021 год. за продължаване на лечението.

Обективно е установено наличие на оток и болка в областта на дясното бедро в проксималната трета с крепитации. Крайникът е на директна екстензия. Гипсова имобилизация на лявата гривнена става. Без данни за остри циркулаторни смущения на десен долен крайник. След проведени консултации и изследвания е подложен на оперативно лечение, при което е извършена кръвна репозиция и метална остеосинтеза на фрактурата на фемора. Приложена е и медикаментозна терапия. Изписан е на 12.10.2021 год. с диагноза: Субтрохантерна фрактура.

В приложения по делото делото амбулаторен лист от 08.09.2022 год. е отразена основна диагноза по МКБ : Счупване на основата на черепа. Обективно е отразено, че е налице двойно виждане при поглед надясно и нагоре, дивергентен страбизъм и намалено зрение вдясно, намалена мускулна сила на десен долен крайник. ПМЩ трудно задържа десен долен крайник. Походката е хемипаретична без помощно средство.

От така обсъдената медицинска документация СМЕ констатира, че на пострадалия в резултат на трудовата злополука Р.П.М. са били причинени следните травматични увреждания : тежка черепномозъчна травма, изразяваща се в множествени счупвания на костите на черепния покрив и черепната основа и лицевия масив вдясно и засягане на дясното око/екзофталм вдясно/, контузия на мозъка, травматичен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, контузия на белия дроб вдясно, кома; травма на опорно-двигателния апарат –многофрагментно счупване с дислокация на фрагментите на дясната бедрена кост в горната й трета, счупване в областта на лявата гривнена става.

Констатираните травматични увреждания представляват високоенергийна травма, като добре отговарят да са получени при падане от високо и контакт на тялото с дясната му половина върху терена.

Тежката черепномозъчна травма е протекла с изпадане на пострадалия в коматозно съС.ие, която травма е наложила интубация и поставянето му на командно дишане, като е от естество неминуемо да завърши със смърт без своевременното прилагане на високоспециализирана медицинска помощ. Същата по своя медикобиологичен характер представлява поС.но общо разстройство на здравето, опасно за живота. Счупването на дясната зигоматична кост, която е анатомично и функционално свързана с горната челюст, както и счупването на стената на десния горночелюстен синус, представляват счупване на челюст. Многофрагментното счупване на дясната бедрена кост е причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на десния долен крайник за срок от около 12 месеца.

Счупването в областта на лявата гривнена става е причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на левия горен крайник за срок по-голям от 30 дни. Двойното виждане и нистагъм /непроизволно движение на очните ябълки/ е следствие на лицевата травма, което увреждане представлява по-сложно разстройство на здравето, неопасно за живота. Нарушението на зрението на дясното око и отклонението навън на дясната очна ябълка /дивергентен страбизъм, ако не е вродено/, води до обезобразяване със засягане на сетивен орган.

Вещото лице сочи, че не следва да се очаква пълно възстановяване на пострадалия от получените при злополуката травми. Констатираната посттравматична деформация на дясната бедрена кост, документирана с рентгенографското изследване, проведено на 08.09.2022 год., ще остане доживот. Относно черепномозъчната травма и засягането на дясното око оплакванията, които са налице година след инцидента, дават основание да се предполага, че ще се наблюдават доживот.

Видно от представеното в о.с.з. на 22.11.2022 год. от пълномощниците на ищеца решение от 08.11.2022 год. на ТЕЛК към УМБАЛ „Света Марина – В.“ ЕАД /л.379/, след преглед на ищеца е определена 97 % ТНР без чужда помощ за срок от две години. Обективно е установено : Походка – нестабилна, провлачва десен крак, с помощни средства. Отговаря с единични думи, трудно формулира изречения.

От заключението по назначената съдебно-техническа експертиза и експертиза по безопасност на труда, неоспорено от страните, се установява следното :

Съгласно нормативните разпоредби устойчивостта на работните места се осигурява чрез подходящи и безопасни укрепващи приспособления, за да се предотврати промяна в местоположението на цялото работно място и/или на части от него. Металните решетки са строителни елементи, съставени от носещи и напречни пръти и представляват съществена част от металната конструкция, с помощта на която са изпълнявани демонтажните дейности по сключения договор. Те са с предназначение за под и преминаване и пренасяне на товари, като в конкретния случай дейностите са извършвани в рискова среда при голяма височина. С изготвянето на монтажен план се определя начина на монтаж на металните решетки, който е съобразен и с инструкциите на производителя. Металните решетки трябва да са монтирани така, че да не променят мястото, на което са поставени (да бъдат неподвижни) за да се осигури безопасното им използване по предназначение. Неподвижност на металните решетки може да се осигури чрез скрепителни елементи, каквито предлагат производителите им или заваряване според инженерно-техническото решение. При необходимост от повторен монтаж преди повторното им монтиране следва да бъдат прегледани/изпитани и ако се установят деформации, срязване или др. да не се използват.

За да се гарантира безопасност при изпълнение на дейностите при работа на високо следва да се осигурят и защитни приспособления с подходяща конфигурация и достатъчна якост – колективни и лични предпазни средства. Такива са подходящо разположени точки за закрепване (закачане) на лични предпазни средства (предпазни колани, сбруи и др.); вертикални/хоризонтални осигурителни въжета, монтирани преди започване на работа;

елементи за задържане при падане (мрежи, козирки и др.). Лицата, които изпълняват дейностите, следва да бъдат инструктирани.

Експертизата сочи, че механизмът на настъпване на трудовата злополука е пряко свързан с мястото, на което се е намирал работникът – метална решетка, част от метална площадка, която е служила за преминаване при изпълнение на поставените задачи. Както е описано по-горе, най-същественото изискване на това работно място е осигуряване на неподвижност и гарантиране на устойчивост на работната повърхност. От констатираната трудова злополука и от събраните свидетелски показания е видно, че металните решетки, върху които са се придвижвали ищецът и другият работник, които са носели хладилника, не са били стационарни – не е било осигурено основното изискване за неподвижност. В резултат на това и от движението по металната площадка и от теглото на товара, който е пренасян, се е получило разместването, като тя се е отместила от металния профил, върху който е била свободно поставена. При отместването решетката е хлътнала и между нея и носещата метална конструкция се е получил отвор.

От събраните свидетелски показания и констатации в протоколите към делото е установено, че при повторния монтаж металните решетки са поставени свободно стоящи върху металната конструкция. Няма данни дали преди поставянето е направен оглед на решетките, оценка за тяхната техническа пригодност и дали са спазени изискванията за монтаж. От техническа гледна точка повторният монтаж на металните платна не е бил правилно извършен, тъй като не е била осигурена неподвижност и устойчивост, а неподвижност на металните решетки би могло да се осигури със скрепителни елементи и чрез заваряване. В обобщение експертизата приема, че не са били спазени нормативните изисквания по отношение на укрепване на работното място с цел предотвратяване за падане от високо, като подът, който е представлявал работно място, се е отделил от носещата конструкция, което е в пълно противоречие с изискванията за безопасност на труда.

Видно от представената с и.м. писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на Р.П.М. до "ЗАД А." АД – вх. № 100-4332/16.12.2021 год., при ответника е била образувана преписка по щета № 10021131700034, по която с писмо изх. № 100-1217/23.03.2022 год. застрахователят е отказал плащане на обезщетение.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички

доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ, като или определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато : а) отказва плащане, или б) основанието на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

Допустимостта на предявените искове бе установена с представената с и.м. писмена застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на Р.П.М. до "ЗАД А." АД – вх. № 100-4332/16.12.2021 год., във връзка с която при ответника е била образувана преписка по щета № 10021131700034 и по която с писмо изх. № 100-1217/23.03.2022 год. застрахователят е отказал плащане на обезщетение.

По основателността на предявените искове съдът намира следното :

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност” на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност”, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай с предявения пряк иск е ангажирана отговорността на застрахователя по вид задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, за чието сключване съществува законово задължение в чл.171 от ЗУТ – застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“. Съгласно горната разпоредба –

„Проектантът, лицето, упражняващо технически контрол по част „Конструктивна“, консултантът, строителят и лицето, упражняващо строителен надзор, застраховат професионалната си отговорност за вреди, причинени на други участници в строителството и/или на трети лица, вследствие на неправомерни действия или бездействия при или по повод изпълнение на задълженията им.“.

Съгласно чл.2, ал.1, т.3 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството сред лицата, задължени да имат застраховка при условията и по реда на наредбата, е строителят – за цялостно изпълнение на строителството или на отделни видове строителни и монтажни работи. Съгласно чл.4, т.5 от Наредбата застраховката не покрива изплащането на обезщетения за вреди, нанесени на собствени служители и/или работници.

Общата уредба на застраховката „Професионална отговорност“, регламентирана в чл.469 – чл.470 от КЗ, предвижда, че когато със закон не е уредено друго, застрахователно събитие е настъпването на вредоносния резултат, за който е отговорен застрахованият.

Освен ако с нормативен акт е предвидено друго, застрахователният договор покрива отговорността на застрахования за вреди, причинени от него при извършване на територията на Република България на дейността, във връзка с която е сключен застрахователният договор /чл.469, ал.3/; застрахователният договор покрива отговорността на застрахования, включително на лицата, които го представляват, на лицата в трудови правоотношения с него и на тези лица, на които застрахованият е възложил изпълнение и ги е включил в застрахователния договор /чл.469, ал.5/.

Съдът намира, че по делото бяха установени всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника по предявения пряк иск, основан на сключения между "ЗАД А." АД и "А" ООД договор за застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“. Видно от застрахователната полица, професионалната отговорност на "А" ООД е била застрахована при ответното дружество за срок от 03.04.2021 год. до 02.04.2022 год. по реда на чл.171 от ЗУТ с клауза „А“ – за всички обекти на строителя, т.е. и за обекта, находящ се в УПИ IX в кв. 82А на „Промислена зона“ на с. Г.М., Софийска област, предмет на договора от 24.03.2021 год., сключен между възложителя "С" ЕООД, ЕИК и изпълнителя "А" ООД. Договорът е бил с предмет преместване на технологично оборудване и складово стопанство – демонтаж на машини, съоръжения и оборудване в обект, представляващ строеж по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ –

„Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл.74, ал.1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Съгласно §5, т.40 от ДР на ЗУТ „Строителни и монтажни“ са работите, чрез които строежите се изграждат, ремонтират, реконструират, преустройват, поддържат или възстановяват. Строителна дейност представляват още „основният ремонт“, „текущият ремонт“ и „реконструкцията“ по т.42, т.43 и т.44. Доколкото договорът, сключен между възложителя "С." ЕООД и изпълнителя "А" ООД е бил за извършване от строителя на демонтажни работи като вид СМР в обект, който е бил строеж по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ, то и застрахователната полица по договора за застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“, сключена със "ДАД А." АД е покривала отговорността на застрахования за вреди, причинени от него при извършване на територията на Република България на дейността, във връзка с която е сключен застрахователният договор.

На следващо място, съдът намира, че вредите, чието репатриране се претендира, в случая са били пряко следствие кумулативно от : а/ действията на служители на подизпълнителя по договора от 06.04.2021 год. "С.П." ООД и б/ бездействията на служители на "А" ООД. В случая обаче, макар от събраните гласни доказателства да бе установено, че демонтажът на металните решетки, изпълняващи ролята на подова конструкция, както и

неправилният им последващ монтаж без фиксиране, е бил извършен именно от работници на "С.П." ООД /свидетелят И.И. друг работник – Георги/, доколкото "А" ООД е възложил СМР на подизпълнителя "С.П." ООД, но не го е включил изрично в застрахователния договор, сключен със "ДАД А." АД/чл.469, ал.5 от КЗ/, то договърът не покрива отговорността на лицата в трудови правоотношения с подизпълнителя. Съгласно чл.4, т.5 от Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството застраховката не е покривала и изплащането на обезщетения за вреди, нанесени на собствени служители и/или работници, но по делото бе установено, че ищецът е бил работник на подизпълнителя "С.П." ООД, т.е. „друг участник в строителството“ по смисъла на чл.171 от ЗУТ и отговорността за причинените му в процеса на извършване на ДМР вреди се е покривала от договора за задължителна застраховка „Професионална отговорност“ на "А" ООД, доколкото вредите са били причинени в срока на действие на този договор – на 09.09.2021 год.

По делото бе установено и че вредите са били пряко следствие от бездействие на служители на "А" ООД, които са имали задължения да осигурят безопасни условия на труд на обекта съгласно КТ и специалните нормативни актове за охрана и безопасност на труда за всички свои работници и служители, както и на лицата, които по разпореждане на изпълнителя се намират на строителната площадка – съгласно чл.13, ал.1, т.2 от договора, сключен между "С." ЕООД и "А" ООД. Конкретно в случая са били нарушени следните цитирани по-горе в протокол № 5103-22-12/25.10.2021 год. на ТП на НОИ – София област законови разпоредби –

- чл.275 от КТ – работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени;

- чл.16, ал.1, т.6 от ЗЗБУТ – при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд работодателят е длъжен да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин;

- чл.194, ал.2, чл.199а, ал.2 и чл.199б от Наредба № 7/23.09.1999 год. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване :

- всички операции, извършвани с работното оборудване или с негови части и елементи във връзка с монтаж, експлоатация, поддържане, ремонт и демонтаж, се изпълняват при спазване на инструкциите на производителя и установените организационни и технически мерки за безопасност и опазване здравето при работа;

- средствата за достъп трябва да осигуряват безопасно преминаване в едната или в другата посока между средство за достъп и платформи, площадки или мостове за преминаване без допълнителни рискове от падане от височина;

- при необходимост, за предотвратяване на паданията и доколкото е възможно, за предпазване на работещите от нараняване се поставят защитни приспособления с

подходяща конфигурация и достатъчна якост.

Видно от събраните гласни доказателства и заключението по назначената съдебно-техническа експертиза и експертиза по безопасност на труда ищецът е пропаднал от голяма височина /7.30 метра от ниво терен/ в процеса на пренасяне на товар по метална площадка, изградена от последователно положени метални решетки – част от съществуваща метална конструкция за достъп до лаборатория и стълбище. Тези метални решетки били първоначално демонтирани от служители на "С.П." ООД и повторно положени, но без фиксиране с крепителни елементи или заварки – били поставени свободно в квадратни винкели; както свидетелят И.И., участвал лично в техния демонтаж и последващ монтаж, така и свидетелят В. Т., пренасял хладилник с ищеца в момента на инцидента, знаели, че подовата конструкция била неустойчива – били ги предупредили да внимават, като ходят по нея. Установено бе, че именно поради горното – повторен монтаж на решетките в разрез с нормативните изисквания да бъдат закрепени неподвижно, една от тях е пропаднала докато ищецът е минавал по нея и това категорично нарушение на правилата за безопасност при труд е станало причина за нанесените на ищеца травми при падането. Независимо, че неправилният последващ монтаж на решетките е бил пряката причина за инцидента, същият е могъл да бъде предотвратен при условие, че служители на "А" ООД са спазили задълженията си по чл.13, ал.1, т.2 от договора, сключен със "С." ЕООД, да осигурят безопасни условия на труд на обекта, т.е. тяхното бездействие е станало втората причина за възникналия инцидент. Съдът не споделя доводите на ответника по отговора на и.м., че видно от съдържанието на договора, сключен със "С.П." ООД, само последното дружество е осъществявал контрол и цялостна организация на работата на обекта, а дейностите, извършвани от "А" ООД, са били свързани единствено с осигуряването на кранист и няколко общи работници на обекта – първо, горното се оборва от събраните гласни доказателства – свидетелите сочат, че на практика на обекта всички дейности по демонтаж са се извършвали едновременно от служителя на "С.П." ООД и на "А" ООД, а управителят на последното дружество е бил първият, оказал помощ на пострадалия при пропадането му; второ – без значение как са били организирани ДМР и дали са били осъществявани съвместно или разделно от служители на двете дружества, то задължението на "А" ООД по чл.13, ал.1, т.2 от договора, сключен с възложителя "С." ЕООД, не е отпаднало с последващото превъзлагане на строителните дейности.

От заключението по назначената СМЕ бе установено, че травмите, получени от ищеца – черепно-мозъчна травма, фрактура на основата на черепа, фрактура вдясно темпорално и вдясно парietално, контузия на мозъка, травматичен субарахноиден кръвоизлив, фрактура на зигоматичната кост вдясно, фрактура на десен максиларен синус, фрактура на дясно бедро и фрактура на лява гривнена става, са в пряка причинно-следствена връзка с падането му от голяма височина от металната площадка. Не бе установено обаче, че ищецът с поведението си – със свои действия или бездействия, е способствал за съпричиняването на вредите, каквото възражение е направено с отговора на и.м., включително, че не е бил с предписаните му лични предпазни средства /каска, др./, респ. че

се е намирал неправомерно на металната конструкция и не е положил необходимото внимание при придвижването си по нея. Следва да се посочи, че ответникът следва да установи не само твърдените действия/бездействия на пострадалия, но и причинната връзка между тях и настъпилния вредоносен резултат, което не бе сторено. В горния смисъл е и трайната практика на ВКС, изразена както в ППВС № 17/1963 год., така и в решения № 99/08.10.2013 год. на ВКС по т.д. № 44/2012 год., II т.о., № 206/12.03.2010 год. по т.д. № 35/2009 год., II т.о., № 59/10.06.2011 год. по т.д. № 286/2011 год., I т.о. и № 98/24.06.2013 год. по т.д. № 596/2012 год.–

„Изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения, а намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт по правилото на чл.51, ал.2 ЗЗД изисква доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействие на увреденото лице, с които то обективно да е способствало за появата на вредоносния резултат, като е създавало условия за настъпването му или го е улеснило.“.

Доказан по основание, предявеният иск по чл.432, ал.1 от КЗ – за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, е доказан отчасти по размер.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което понятие не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат от съда при определяне на размера на обезщетението – възрастта на увредения, общественото му положение, настъпилите в страната в обществено-икономически план промени в сравнение с момента на настъпване на вредата /решение № 1599/22.06.2005 год. по гр.д. № 876/2004 год. на ВКС, IV г.о./ и икономическата конюнктура на даден етап от развитието на обществото /решение № 749/05.12.2008 год. по т.д. № 387/2008г. на ВКС, II т.о. и решение № 124/11.11.2010 год. по т.д. № 708/2009 год. на ВКС, II т.о./, стояща в основата на нарастващите във времето нива на минимално застрахователно покритие за случаите на причинени на трети лица от застрахования неимуществени вреди /решение № 83/06.07.2009 год. по т.д. № 795/2008 год. на ВКС, II т.о./. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увредените лица.

В настоящия случай неимуществените вреди са във формата на претърпени изключително интензивни и продължителни физически болки и страдания, понесени от ищеца като пряка и непосредствена последица от получените при ПТП травматични увреждания. Видно от заключението на СМЕ, тежката черепномозъчна травма при ищеца, получена при падането от голяма височина, е протекла с изпадането му в коматозно състояние, която травма е наложила интубация и поставянето му на командно дишане и е била от естество неминуемо да завърши със смърт без своевременното прилагане на високоспециализирана медицинска помощ. При злополуката на пострадалия са били причинени и множество други изключително тежки наранявания по цялото тяло, всяко от които съпроводено с изключителна болезненост и трайни негативни и невъзвратими

последници за здравето му – счупването на дясната зигоматична кост, функционално свързана с горната челюст и счупването на стената на десния горночелюстен синус; многофрагментно счупване на дясната бедрена кост; счупване в областта на лявата гривнена става. Вследствие на нараняванията в областта на главата при ищеца е било трайно увредено и зрението на дясното му око с отклонение навън на дясната очна ябълка, довели до двойно виждане и нистагъм /непроизволно движение на очните ябълки/.

Следва да се отчете, че лечението и възстановяването на ищеца от травмите е продължило дълго, като е било съпроводено със сложни оперативни интервенции. Към момента на причиняване на травмите ищецът е бил на 19 години, млад мъж в работоспособна възраст, а понастоящем, повече от година и половина след злополуката, не е възстановен и не може да се очаква пълното му възстановяване – видно от заключението на СМЕ, констатираната посттравматична деформация на дясната бедрена кост, както и засягането на зрението на дясното му око ще останат доживот. Видно от представеното по делото решение от 08.11.2022 год. на ТЕЛК към УМБАЛ „Света Марина – В.“ ЕАД, след преглед на ищеца е определена 97 % ТНР без чужда помощ за срок от две години, като повече от година след инцидента е констатирано общото му увредено здравословно състояние – ищецът е с нестабилна походка, провлачва десен крак, придвижва се с помощни средства, отговаря с единични думи, трудно формулира изречения. Последното се установява и от показанията на майка му, която сочи, че след излизането на сина ѝ от кома говорът му бил неясен и нищо не му се разбирало; и понастоящем говорът му е неясен има проблеми със зрението и паметта, заради което продължава да приема медикаменти. Продължително време ищецът бил напълно обездвижен и на памперси, а впоследствие можел да се придвижва само с помощта на близките си и с помощни средства – с инвалиден стол и едва след шест месеца – с патерици, но много трудно.

От изложеното е видно, че горните неблагоприятни проявления на причинените на ищеца увреждания налагат определяне на по-висок от обичайно определяния в практиката на съдилищата размер на обезщетението за претърпени неимуществени вреди при нанесени телесни увреждания, което следва да допринесе за репатриране на неблагоприятните последици от увреждащото събитие в патримониума на ищеца, а именно – обезщетение в размер на 200 000 лева. Искът следва да се отхвърли като неоснователен за разликата до пълния му предявен размер от 300 000 лева.

По претенцията за законна лихва съдът намира следното :

Съгласно разпоредбата на чл.429, ал.2, т.2 от КЗ в застрахователното обезщетение, платимо по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, се включват лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл.429, ал.3, а именно –

„Лихвите за забава на застрахования по ал.2, т.2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за

настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.“.

Актуалната практика на ВКС /решение № 128/04.02.2020 год. по т.д. № 2466/2018 год., решение № 60112/01.12.2021 год. по т.д. № 1221/2020 год. и решение № 72/29.06.2022 год. по т.д. № 1191/2021 год./ изоставя възприетото в предходни решения на съда /решение № 93/27.11.2020 год. по т.д. № 2013/2019 год./ становище, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ, като се обединява около становището, че застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на уведомяването си от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от двете дати е най-ранна. След изтичане на срока за произнасяне и при липсата на такова и плащане на обезщетение от застрахователя същият дължи законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава.

С оглед на изложеното и на осн. чл.429, ал.3 от КЗ съдът следва да присъди и законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение от 200 000 лева, считано от 16.12.2021 год. – датата, на която застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на Р.П.М. е била получена от "ДАД А." АД до окончателното изплащане на сумата. По делото не бе установено застрахователят да е бил уведомен в по-ранен момент от застрахования за настъпилото застрахователно събитие

По отношение на държавните такси и разноски :

Тъй като с определение от 12.04.2022 год. ищецът е бил освободен от заплащане на такси и разноски по настоящото производство, то с оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да се осъди да заплати по сметка на съда дължимата държавна такса върху уважения размер на иска по чл.432, ал.1 от КЗ в размер на 8 000 лева, както и изплатените разноски от бюджета на съда в размер на 800 лева – заплатени депозити за в.л. по назначените СМЕ и СТЕ.

В хода на производството по делото ищецът не е направил разноски и такива не следва да му се присъждат.

Тъй като, видно от представения по делото договор за правна помощ от 10.05.2023 год., сключен между ищеца и Адвокатско дружество „Ч., Петкова и Иванова“, същият е за оказване на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА на безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото, то на осн. чл.38, ал.2 от ЗА съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение съобр. правилата на чл.36, ал.2 от ЗА и и чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр.88 от 04.11.2022 год., в сила от 08.11.2022 год./ – в размер на 15 180 лева с начислен ДДС, като осъди ответника да заплати тази сума на адвокатското дружество.

В хода на производството по делото ответникът е бил представляван от юрисконсулт, поради което дължимото му на осн. чл.78, ал.8 от ГПК възнаграждение съобр. чл.37 от ЗПП, който препраща към разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, се определя от съда в максималния размер от 360 лева – с оглед високата фактическа и правна сложност на делото. На ответника не следва да се присъждат заплатените депозити за призоваване на двама свидетели, доколкото същите не са били заплатени по искане на свидетелите, т.е. подлежат на връщане при поискването им в срока по чл.82 от ГПК. С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК ищецът следва да се осъди да заплати на ответника сумата от 120 лева, съставляваща възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ "ЗАД А." АД, ЕИК да заплати на Р.П.М. от с. И., Варненска област, ул. „Панайот Волов“ № 7, с ЕГН *****, сумата от **200 000 лева** /двеста хиляди лв./, съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – физически болки и страдания вследствие нанесени му телесни увреждания – черепно-мозъчна травма, фрактура на основата на черепа, фрактура вдясно темпорално и вдясно париеално, контузия на мозъка, травматичен субарахноиден кръвоизлив, фрактура на зигоматичната кост вдясно, фрактура на десен максиларен синус, фрактура на дясно бедро и фрактура на лява гривнена става, причинени му при злополука, настъпила на 09.09.2021 год. около 13.30 часа на строителен обект, находящ се в УПИ IX в кв.82А на „Промислена зона“ на с. Г.М., Софийска област, по вина на служители на "А" ЕООД, ЕИК – застрахован строител при ответника по застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“, със застрахователна полица № *****, с период на покритие от 03.04.2021 год. до 02.04.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 16.12.2021 год. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск по чл.432, ал.1 от КЗ за разликата до пълния му предявен размер от 300 000 лева /триста хиляди лв./.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 от ГПК "ЗАД А." АД, ЕИК да заплати по сметка на Софийски окръжен съд сумата от **8 800 лева** /осем хиляди и осемстотин лв./, съставляваща дължима за производството по делото държавна такса и изплатени разноски от бюджета на съда.

ОСЪЖДА на осн. чл.38, ал.2 от ЗА "ЗАД А." АД, ЕИК да заплати на Адвокатско дружество „Ч., Петкова и Иванова“ със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „Клокотница“ № 2А, ет.8, БУЛСТАТ, сумата от **15 180 лева** /петдесет хиляди сто и осемдесет лв./ с ДДС, съставляваща определено от съда по реда на чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК Р.П.М. от с. И., Варненска област, ул. „Панайот Волов“ № 7, с ЕГН *****, да заплати на "ЗАД А." АД, ЕИК сумата от **120 лева** /сто и двадесет лв./, съставляваща възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението е постановено при участието на "А" ЕООД, ЕИК, "С.П." ООД, ЕИК и "С" ЕООД, ЕИК в качеството им на трети лица – помагачи на ответника "ЗАД А." АД, ЕИК.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____